

Històries del Paral·lel

Alejandro Lerroux
(pàg. 4)

La Villarroel
Desemascarant
l'extrema dreta
(pàg. 6)

El conte
del mes
La fama
(pàg. 14)

WWW.ZONASEC.CAT

Mara Jiménez
Actriu, activista, influencer,
escriptora... (pàg. 8)

Foto: Cedida

Compro oro, plata, reloxes de 1^{ras} marques, monedes, lingotes, papeletes de empenjo y mòviles

93 001 00 00

63 344 96 24

@barcjoyeria

FINS
A 40€ PER
GRAM
D'OR

¡VISÍTANOS!

JOYERÍA BARC, tu joyería de confianza en Barcelona
JOYERÍA BARC (Rda. Sant Pau, 79, esq. Manso) • JOYERÍA LA FAMA (Paral·lel, 97)

APUESTAS DEPORTIVAS

MINI CASINO

ABIERTO TODOS LOS DÍAS DE
9,00 A 4,00 DE LA MADRUGADA

APOLO

NOU DE LA RAMBLA, 109-111 • PARAL·LEL, 61
TEL. 93 329 01 28

Sumari

- Editorial pàg. 3
- Històries del Paral·lel pàg. 4
- Teatre a La Villarroel pàg. 6
- L'Entrevista pàg. 8
- La foto retro pàg. 10
- Moments d'òpera pàg. 11
- Cartellera de teatre pàg. 12
- Gastronomia pàg. 13
- El conte del mes pàg. 14

Editorial

Què fariem sense festes majors?

En una ciutat globalitzada com Barcelona, les festes majors exerceixen un paper vital en la preservació de la identitat cultural i l'enfortiment dels llaços comunitaris. Aquests esdeveniments emblemàtics, que omplen els carrers de música, color i tradicions, són molt més que simples celebracions. Són moments en els quals la ciutat es reafirma, mostrant la seva diversitat, història i vitalitat.

En un món cada vegada més connectat digitalment, on les distàncies s'escurcen i les cultures s'entrellacen, les festes majors són un recordatori tangible de la importància de les arrels i tradicions locals. Són una oportunitat per a reconnectar amb la nostra història, honrar als nostres avantpassats i transmetre aquests valors a les futures generacions. A més, ofereixen una finestra al món, permetent a visitants de tot arreu submergir-se en la riquesa cultural i viure experiències úniques. Durant aquests esdeveniments, les associacions i grups locals treballen en col·laboració per a organitzar activitats, decorar els carrers i compartir el seu amor per la ciutat. Aquestes festivitats creen una atmosfera de comunitat on s'estrenyen llaços, es promou la inclusió i es valora la diversitat.

En una societat globalitzada és fonamental preservar les nostres tradicions i celebracions locals. Les trobades castelleres, els pregons, els dinars veïnals, correfocs i tabalades són moments de trobada, solidaritat i orgull, que ens recorden la importància de valorar i preservar les arrels en un món cada cop més interconnectat, que ens fan tocar de peus a terra i fer dels barris les nostres finestres al món.

Preocupa't només de les coses que de veritat importen, de vendre la teva casa, ens ocupem nosaltres.

TRUCA'NS... VALORACIONS GRATUÏTES

REDPISO ESTUDIO NUEVO SANT ANTONI

C/ Calàbria nº16, Tenda 1

Tel. 664 689 452 / 93 611 23 80 / santantoni@redpiso.es

Edita: Gràfiques Sertsem, SL • Dipòsit Legal: B-7596/2012 • Tirada: 5.000 exemplars

Carrer Tamarit, 134, 2n, 2a • 08015 Barcelona • Telèfons: **699 73 97 79** / 93 451 12 92

E-mail: zonasec@hotmail.com • www.zonasec.cat • Direcció: Enric Mestres

Redacció: David García Mateu, Anna Iñigo, Ernest Millet, Barbara Kiessling, Enric Mestres

Col·laboradors: Toni Oller, Enric H. March, Víctor Carbonell, Paco Pàmies, Xavier Theros, Roberto Román

Fotografia: Redacció • Maquetació: Enric Mestres (GSSL)

PUBLICITAT: Francisco Rojo: Tel. 616 25 63 43 (de 17 a 24h)

zonasec@hotmail.com / Ernest Millet: 699 27 18 25

PARAL·LEL OH! No es fa responsable de les opinions publicades en aquesta revista.

Aquesta publicació
forma part de:

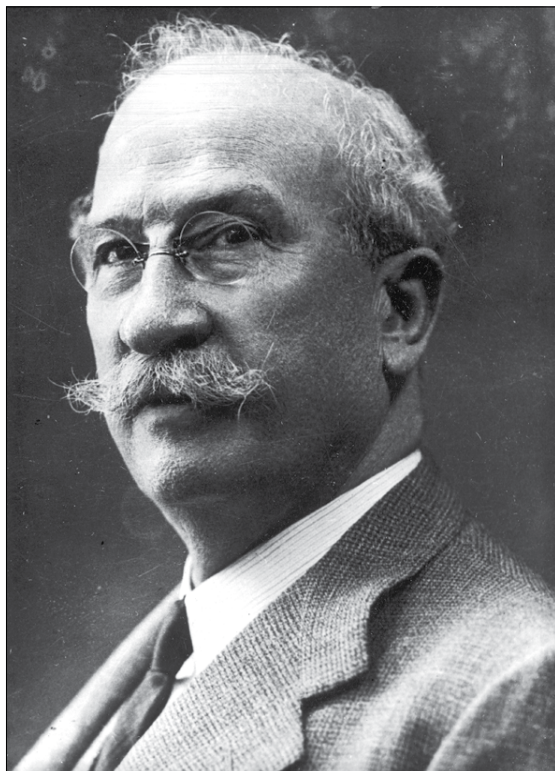
Històries del Paral·lel

Alejandro Lerroux “L'emperador del Paral·lel”

Polític d'ideologia republicana, conegut principalment pels continguts populistes i extremistes de mitjans i discursos

Anticatalà, anticlerical i antimonàrquic s'aprofità dels més ignorants amb la seva demagògia a principis del segle XX

Alejandro Lerroux García (La Rambla, Còrdova 1864-Madrid, 1949) és un dels polítics més interessants i controvertits de la història contemporània de l'estat espanyol. Va exercir la presidència del Consell de Ministres diverses vegades durant la Segona República. El 1898 es va traslladar a Barcelona on es va fer molt popular entre les classes obreres. Lerroux, considerat per alguns un clar exemple d'allò que és un polític populista i demagògic, té els seus inicis ideològics propers al comunisme llibertari, però la seva posició sempre va resultar ambigua, segons qui l' escoltava podia defensar la col·lectivització dels mitjans de producció o la propietat privada. Això sí, el seu discurs sempre era directe, senzill i incendiari de manera que, malgrat les seves contradiccions, gairebé sempre li va proporcionar un gran èxit, sobretot entre les classes populars de Barcelona de principis del segle XX que constituïren la base del seu electorat i li feren guanyar-se el sobrenom de L'emperador del Paral·lel ja que al voltant de l'avinguda es trobaven els barris més obrers de la ciutat. El seguien els treballadors procedents de les províncies espanyoles més pobres i la seva popularitat es basava en els seus discursos, d'estil combatiu i audaç, profundament demagògic, que s'aprofitava dels més ignorants, que dissortadament eren majoria. Militant des de jove de partits republicans, l'any 1901

Alejandro Lerroux (1864-1949)

aconsegüí per primera vegada acta de diputat amb Unió Republicana, ho tornà a aconseguir dues vegades més, però l'aproximació d'Unió Republicana a Solidaritat Catalana va decidir Lerroux a deixar la formació i crear-ne la seva pròpia, el Partido Republicano Radical, que es va convertir en l'estendard de l'anticatalanisme.

El discurs directe, senzill i incendiari li feren guanyar-se el sobrenom de L'emperador del Paral·lel ja que al voltant de l'avinguda es trobaven els barris més obrers de la ciutat

Afeblit políticament per alguns escàndols que li feren perdre suport electoral, Alejandro Lerroux es va mantenir actiu en el període de la dictadura de Primo de Rivera, participant en el derrocament d'Alfons XIII i la proclamació de la Segona República, amb l'adveniment de la qual tornà a situar-se a primera línia. Recolzà el govern d'Azaña durant el bienni progressista per a derivar cap a posicions més conservadores que el situaren en l'ona de la majoria conservadora que governà

durant el bienni negre, fent-se càrrec de la presidència del govern en tres ocasions i de diferents ministeris.

Desprestigiad per la repressió de la revolució obrera del 1934 i, sobretot, per l'escàndol de l'estraperlo, no aconseguí acta de diputat el 1936 i en produir-se la sublevació militar va fugir a Portugal, d'on no va tornar fins l'any 1947, encara que les noves autoritats franquistes no el van tindre massa en consideració.

“Acabad con sus dioses, alzad el velo de las novicias y elevadlas a la categoría de madres para civilizar la especie, penetrad en los registros de la propiedad y haced hogueras con sus papeles...”

El lerrouxisme, però, no va acabar amb la mort d'Alejandro Lerroux el 1949, sembla que ha quedat latent fins i tot en algunes formacions polítiques actuals, ja que han représ alguns dels seus arguments, com la demagògia o l'anticatalanisme per guanyar vots. No fa falta dir ni sigles ni noms d'alguns líders per identificar-ne uns quants.

El discurs que va fer més mal

Però potser el discurs que va fer més mal per la seva demagògia a la causa de la República i de les idees esquerranes, fou el que jugava amb conceptes tan perillosos com aquests: *“Jóvenes bárbaros de hoy, entrad a saco en la civilización decadente y miserable de este país sin ventura, destruid sus templos, acabad con sus dioses, alzad el velo de las novicias y elevadlas a la categoría de madres para civilizar la especie, penetrad en los registros de la propiedad y haced hogueras con sus papeles para que el fuego purifique la infame organización social,*

Lerroux en un dels seus mitings incendiari a Barcelona

Les conseqüències: Santa Maria del Mar cremada el 1936

entrad en los hogares humildes y levantad legiones de proletarios para que el mundo tiemble ante sus jóvenes dispuestos... ¡Seguid! ¡Seguid!... No os detengáis ni ante los sepulcros ni ante los altares. No hay nada sagrado en la tierra. El pueblo es esclavo de la Iglesia. Debemos destruir la Iglesia, la tradición, la rutina, los derechos creados, los intereses conservadores, el caciquismo, el clericalismo, la mano muerta, el centralismo y la estúpida contextura de partidos y programas...” **REDACCIÓ**

Comida casera Argentina - Carnes de importación - Vinos Argentinos - Pastas rellenas
Pizzas caseras - Empanadas - Postres caseros
Desayunos - Eventos - Caterings

Carrer Vila i Vilà, 53 • 08004 BCN (Poble-sec) • Reservas: 933 284 692 • Instagram: @lafronterabcn

Teatre per desemmascarar l'auge de l'extrema dreta

El teatre La Villarroel presenta a partir del 12 de juliol la irònica i provocadora 'Instruccions per fer-se feixista', interpretada per Mercè Arànega

Quant hi ha, de feixisme, en la nostra societat? Quant hi ha en el nostre entorn? I el més important, quant hi ha en mi mateix? Aquestes són les preguntes inicials de l'obra *Instruccions per fer-se feixista*, que es podrà veure a La Villarroel des del 12 de juliol fins al 13 d'agost amb un preu d'entre 20 i 25 euros l'entrada.

Aquest és un projecte, segons els seus creadors, nascut de la immediatesa, de la necessitat urgent de fer alguna cosa des del teatre, per evidenciar, analitzar i desemmascarar el fe-

nomen del populisme, aquesta onada de feixisme que s'estén com una pesta per Europa i pel món. A través d'una trama incisiva, aquesta producció teatral posa de manifest el fet d'analitzar el fenomen del populisme i l'auge de l'extrema dreta que s'ha observat en les darreres eleccions, tant a nivell espanyol com català.

Un espai de debat i conscienciació

Amb l'objectiu de posar en evidència i analitzar les arrels, les estratègies i les conseqüències del populisme i el feixisme contemporani, aquesta obra pretén generar un espai de debat i conscienciació per a l'espectador. La peça aborda l'increment de representa-

Foto: La Villarroel

Mercè Arànega al monòleg 'Instruccions per fer-se feixista'

ció parlamentària de l'extrema dreta, oferint una reflexió profunda sobre la necessitat urgent d'actuar des del teatre per desemmascarar aquest fenomen preocupant.

Amb l'actriu Mercè Arànega i la complicitat de Mola Produccions, Miquel Gorriç dirigeix l'adaptació de Sergi Pompermayer d'un text de Michela Murgia, escriptora, dramaturga i crítica literària italiana.

Amb un to crític i mordaç, la producció exposa els mecanismes que s'amaguen darrere del discurs po-

pulista, explorant les conseqüències socials, polítiques i culturals de l'auge de l'extrema dreta a Europa i a tot el món. Al text, l'autora juga amb l'ambigüitat del títol per confeccionar un text-artefacte que ens col·loca, gràcies a la ironia del punt de vista de partida, en un terreny que fa trontollar la nostra inexorable confortabilitat democràtica i ens endinsa en el terreny més incòmode, pantanós i inestable del dubte i la sospita.

Instruccions per fer-se feixista convida a l'espectador a una experiència teatral intensa, que busca deixar una empremta i contribuir a la reflexió sobre la importància de preservar els valors democràtics i la convivència en una societat plural. **ANNA IÑIGO**

O Meu Lar

Al barri des de 1989

Braseria
Cuina a la vista, amb brasa natural
Cloïsses, pop a la gallega, gambes, padrón, calamarcets...
Carns gallegues i peix

Horari: de 13 a 16,30 i de 20 a 23 h. / Tancat: dimarts i diumenge nit
Margarit, 24 (Poble-sec) • Tel. 93 329 70 74
www.omeular.es

**TAMBIÉN
PARA LLEVAR!**

Noves activitats culturals per a petits i grans a la ronda de Sant Antoni

La dinamització de la ronda de Sant Antoni amplia la seva activitat al llarg de tota la setmana. Des del passat 28 de maig, les àgores amb espais de joc, de lectura i programació cultural obren de dilluns a diumenge en horari de matins i de tarda. Aquests espais generen un escenari viu i un lloc de trobada per a famílies i veïnat amb una proposta cultural i una graella d'activitats per a tots els públics. La dinamització es durà a terme en dues instal·lacions a l'aire lliure: l'àgora infantil i familiar, amb activitat de 10.30 h a 13 h i de 17 h a 21 h, i l'àgora intergeneracional, amb horari de 15.30 h a 21.30 h.

En l'espai adreçat a infància hi haurà jocs de fusta, jocs lúdics, materials Montessori, ludoteca, jocs de circ i molts altres elements. A l'àgora intergeneracional, s'hi programaran activitats d'arts visuals i dibuix, un atelier creatiu i espais de jocs de taula clàssics XXL. També hi haurà materials i espai per a la lectura, un

Foto: Ajt. BCN

punt d'intercanvi de llibres i un catàleg de premsa diària i revistes i un Punt Lila.

La Ronda, un espai de trobada

La dinamització de la ronda de Sant Antoni vol potenciar uns nous usos d'aquest espai i revertir en positiu en les dinàmiques veïnals i de promoció del comerç de proximitat. Per això s'ha treballat amb agents claus dels barris del Raval i Sant Antoni i es treballa amb l'equip de gestió de conflictes de l'espai públic. **REDACCIÓ (Font Ajt. BCN)**

MANZANOS

RESTAURANTE PERUANO
Cocina tradicional

PERÚ
en el
PARAL·LEL

MENÚS MEDIODÍA

Abierto de martes a sábado:
de 13 a 17 y de 20 a 24 h
Cocina de 13 a 15,30 y de 20 a 22 h

Machu Picchu

Ceviche

Pisco Sour

Comte Borrell, 6 (junto al PARAL·LEL)
Tels. 93 382 60 45 - 653 212 855

APLICACIONES ENGINYERIA ELECTROMÈDICA 98, S.A.

DIAGNÒSTIC PER IMATGE
RAIGS X • VETERINÀRIA • PODOLOGIA
DENTAL • ELECTROMEDICINA

Puríssima Concepció, 7, baixos
08004 Barcelona
Tels. 93 441 91 03 - 607 574 813
E-mail: aee98sa@gmail.com

CERVESES VINS VERMUTS

BAR CALDERS

C/PARLAMENT 25 SANT ANTONI BARCELONA

L'entrevista

Mara Jiménez

(Actriu, activista, influencer, escriptora...)

“Soc actriu, influencer i activista, i no penso renunciar a res”

Mara Jiménez (1995, Sabadell) és actriu, activista, influencer, escriptora i molt més. Graduada l'any 2016 com Actriu de Teatre Musical per l'Escola Coco Comin de Barcelona i amb més de 15 anys d'experiència sobre els escenaris, estrena 'Un amor particular' el proper 20 de juliol al Teatre Condal. A més, compta amb 490.000 seguidors a Instagram al compte @croquetamente, i és autora dels llibres 'Acepta y Vuela' i 'Más yo que nunca', co-fundadora del projecte 'Botiquin para el alma' i part activa de projectes contra la gordofobia i en favor de l'autoestima.

Definiu 'Un amor particular' com una comèdia musical tirant a romàntica, què vol dir això?

Un amor particular és la història d'una professora de teatre, o una actriu sense feina, l'Ada, viu al Raval i està en un moment personal molt complicat. I després tenim el Xavier, que és un home de 30-40 anys de la zona alta de Barcelona, de Sant Gervasi, que acut a buscar l'Ada perquè l'ajudi a saber fer riure a la seva dona. És una obra que és un musical i és una comèdia, perquè hi ha molts moments en què et mors de riure, parla de la història de dues persones diferents, de mons que gairebé ni es toquen, i de com travessen aquesta aventura de fer les classes de teatre, de descoberta interna que es va veient a les classes que ells fan.

Creus que la tendència del teatre musical actualment és també de poder veure aquests personatges més rodons, més enllà de la interpretació musical?

Clar, jo personalment el que agraeixo molt de l'obra i del Jumon Erra, que és el director i el dramaturg, és que

Foto: Cerdida

Mara Jiménez estrena 'Un amor particular' al Condal

els personatges tenen molt viatge personal. No és una obra només d'entreteniment, no és una obra només de reivindicació, no és una obra només de materialització personal, sinó que té una mica de tot. I crec que una de les coses més destacables de l'obra és precisament el viatge dels personatges, perquè com a espectador els entens, empatitzes amb ells, els agafes estima, perquè al final són personatges molt reals.

Com heu fet el procés de treball sent només dos actors?

El procés està sent molt maco, és un procés molt intens perquè queda poc per a l'estrena i assagem tots els dies, però és maco donar vida a una història que és molt bonica. Tinc la sort de treballar amb el Xavi Navarro, que és el meu company i un actor meravellós, que té una carrera súper coneguda al món dels musicals aquí a Catalunya. I no hi ha res millor que poder treballar en un equip on pots ser tu mateixa i on et pots permetre investigar i fluir, i veure què passa.

És complicat compaginar la vida d'actriu amb la d'influencer i activista?

No són vides incompatibles, perquè tu pots gestio-

nar-te una mica l'agenda, pots combinar-te una mica les coses de feina. Sí que és cert que són mons una mica diferents, tot i que puguin tenir similituds, perquè evidentment també és molt performàtica la feina de xarxes. Per a mi són dos mons que ara mateix són la meva realitat i no vull renunciar a cap dels dos, perquè per fi treballo coses que m'emocionen i també en el meu contingut que porto molt a la meua línia. Sempre faig broma amb el meu equip de què soc com Hannah Montana, que estic entre dos mons, el de la Mara influencer i el de la Mara actriu.

“Sempre he dit que qui vulgui veure com és la meua feina només ha de venir al teatre i decidir i jutjar des d'allà”

En aquest sentit, destaca la teua faceta d'activista contra la gordofòbia, una cosa que també es veu en la teua altra obra 'Gordas'. Com és enfocar la carrera d'artista des d'aquest punt?

És complicat perquè saps que hauràs de renunciar a moltes coses. Que hauràs de renunciar a feines si realment vols estar en línia amb els teus valors. Jo estic molt agraïda que *Un amor particular* no tingui res a veure amb el meu cos, i també estic molt contenta amb *Gordas*, que és una obra meravellosa i m'encanta poder reivindicar-la, però agraeixo molt poder ser Mara Jiménez, i ja està. Poder performar des de qui soc sense necessitat que es faci al·lusió al meu cos. Sempre he dit que qui vulgui veure com és la meua feina només ha de venir al teatre i decidir i jutjar des d'allà.

Suposo que també deu ser cansat estar sempre amb l'etiqueta d'activista i influencer.

Sí, però al final és decidir. Per molt que hi hagi gent que vulgui apagar aquesta lluita, no ho aconseguiran, vull estar aquí i precisament perquè a mi m'ha costat moltíssim arribar al punt on estic, vull que la gent pugui arribar-hi en menys temps. Jo no m'esperava arribar a aquest punt de l'activisme però són les coses que

et toquen i que n'has de parlar perquè et travessen.

I creus que tot això es veu en l'Ada?

Jo tinc bastant de l'Ada i l'Ada té bastant de mi. Coincidim en aquesta part de justicieres, de no rendir-se, de no callar davant les injustícies, d'anar amb els nostres valors per bandera. I és un procés molt maco al veure't reflectida, perquè pots aportar molt de tu en tot el que fas. I també que l'Ada no fa al·lusió a res del cos, però sí que se sent molt frustrada per la vida que porta, sent que no li surt res bé, cerca la seva felicitat i no pot trobar-la. Jo he estat molt de temps així.

Per què hem d'anar a veure 'Un amor particular'?

Perquè és una obra per gaudir, principalment per gaudir. No és abstracta, ni llunyana, és moderna, actual i amb molt a dir. No és tant una cosa concreta, sinó que el fet de venir i passar-ho bé ja és un motiu. **ANNA IÑIGO**

'Acepta y vuela' és un dels llibres de Mara Jiménez

LEONÉS 2

SNACK BAR • CERVECERÍA

Abierto de 9 mañana a 2 madrugada

COCINA PERMANENTE - MENÚ DIARIO

Tel. 93 172 46 69

nº 120 - c/ Nou de la Rambla - nº 146

BRASERÍA - RESTAURANT

Especialidad en:

CARNES GALLEGAS Y PESCADO

Jueves y viernes de 18 a 1 h.

Sábados de 11 a 16 h. y de 20 a 1 h.

Domingos de 11 a 16 h.

Tel. 93 329 11 54

La mona Chita, Boy (Johnny Sheffield), Tarzan (Johnny Weissmüller) i Jane (Maureen O'Sullivan) han estat els protagonistes de les pel·lícules més populars de Tarzan durant els anys 30 i 40. Per cert, l'actor va insistir sempre que ell feia el famós crit de Tarzan, que no era postproducció com molts asseguraven. Maureen O'Sullivan afirmava que el crit el feia ell

Johnny Weissmüller
(Timisoara, Romania,
1904-Acapulco,
Mèxic, 1984). Va ser
un esportista i actor
nord-americà d'origen
alemany. Va ser un dels
millors nedadors del
món durant els anys vint,
ja que va guanyar cinc
medalles d'or olímpiques
i una de bronze. Va
guanyar cinquanta-dos
campionats nacionals
nord-americans i va
establir un total de
seixanta-set rècords
mundials. Després de
la seva carrera com a
nedador, es va convertir
en el sisè actor a
encarnar Tarzan, paper
que va interpretar en
dotze pel·lícules. Ha
estat el Tarzan que més
popularitat ha aconseguit

Chita és el nom del ximpanzé que acompanya Tarzan en gairebé totes les seves pel·lícules i interpretat per diversos ximpanzés. Va ser afegit per la indústria cinematogràfica, ja que no figura a les novel·les originals de Tarzan escrites per Edgar Rice Burroughs. Tot i que ha estat coneguda com a mona Chita, es tracta d'un mascle

NACHO
Pintor Decoratiu

PINTOR DE BARRI · INTERIORS · EXTERIORS · TRACTAMENTS DE FUSTA
MOBILIARI · DECORACIÓ · ALTA DECORACIÓ · ESTUCATS
NACHO GUILERA DE RIQUER · 687 38 05 58

Moments d'òpera

Les dues dives que van dur 'Norma' a l'excel·lència

Diuen que Maria Callas quan va veure en un cinema de París l'enregistrament de la mítica òpera *Norma* de Bellini, que Caballé, en un irresistible estat vocal, va cantar al Teatre romà d'Orange (França) el 1974 dins del festival Chorégies d'Orange, va quedar tan meravellada que va decidir enviar-li les arracades que ella havia lluit protagonitzant la impresionant *Norma* produïda a La Scala de Milà el 7 de desembre de 1955. Caballé mai no se les va posar perquè, segons ella, de Callas només n'hi ha hagut una. Aquell 11 de novembre de 1974 a Orange, durant l'única *Norma* que es va oferir al festival, hi va haver una conjunció astral perquè tot sortís d'allò més rodó; no obstant, tot presagiava que no seria així, van estar a punt de suspendre la representació a causa del flagell del mestral, un vent fred, sec i violent del nord-oest. Part de l'elenc, entre ells la Caballé, va decidir posar-se sota la roba fulls de diaris, com feien abans els ciclistes, per evitar que el vent traspassés la roba, a més, la soprano va haver de recórrer a un xal per cobrir-se en

Maria Callas (1923-1977)

Montserrat Caballé (1933-2018)

les escenes inicials del segon acte, els músics van haver de subjectar les partitures amb pinces d'estendre la roba (i això pot semblar llegenda, però no ho és). Quina sort que aquell dia estiguessin gravant les càmeres de la televisió! Va ser una *Norma* somiada. Acompanyaven a la catalana el tenor Jon Vickers, la mezzosoprano Josephine Veasey i el baix Agostino Ferrin, sota la direcció de Giuseppe Patané.

Tot plegat va ser una fita del bel canto que avui continua inspirant tot aquell que ho veu i escolta. Amb el vent clarament audible a la gravació agitant vestits, bufandes i túniques, un ambient de drama espontani va envoltar l'escena. La dissenyadora de vestuari, Gioia Fiorella Mariani, neboda de Roberto Rossellini, parlava de la por que la complexa escenografia col·lapsés. Per sorpresa seva, a més, una consternada Caballé li va confessar després de la llegendària funció que temia per la seva salut i, efectivament, la soprano va haver de sotmetre's a una intervenció quirúrgica poques setmanes després d'aquell dia. **REDACCIÓ**

GREC

LOS JUEGOS FEROCES
(EL DÍA DEL WATUSI, VOL. 1) VERSIÓ DE CONCERT
FRANCISCO CASAVELLA / IVÁN MORALES

PARALEL 62
14 I 15 DE JULIOL

Ajuntament de Barcelona

Cartellera de Teatre al Paral·lel

TEATRE CONDAL www.teatrecondal.cat

Un amor particular (del 20 de juliol al 6 d'agost)

La noche de los muertos vivos
(del 22 de setembre al 5 de novembre)

TEATRE VICTÒRIA www.teatrevictoria.com

Baile de bestias (20 setembre a 1 d'octubre)

Baile de bestias
Teatre Victòria

TEATRE APOLO www.teatrapolo.com

El tiempo entre costuras (a partir 28 setembre)

Lila Downs-Gira Dos Corazones (24 de juliol)

PARAL-LEL 62 www.paral-lel62.cat

Los Voluble (Jaleo is a crime) (10 juliol)

Los juegos feroces (14 i 15 de juliol)

Vicente Garcia (16 de juliol)

Muv+The Jammin'Cat (29 de juliol)

TEATRE METAMORFOSIS (ex-Oracles Theatre)

Coñosplaining (15 de juliol)

El llac dels Cignes
Teatre Apolo

TEATRE TANTARANTANA www.tantarantana.com

Nó (del 5 i 6 de juliol)

RCE
STUDIOS
106.9FM

La Ràdio Catalana de la Cultura i l'Esport
La ràdio que t'envolta
Telèfon de directe: 93 468 55 55

RCE

SE ABRE EL TELÓN, todos los viernes de 17h a 18h
en RCE **106.9FM** y por internet: www.rce.cat

El espacio de radio **SE ABRE EL TELÓN** està dirigitado y presentado por
LINO RUÍZ. Un programa especializado en la crítica de teatro, musical y
cine. Regalamos entradas de teatro y conciertos musicales.

farmacia **Elkano70**

**DERMOCOSMÉTICA
INFANTIL
CUIDADO CAPILAR
SPD**
(Servicio Personalizado
Dosificación)

**OBERT
12 HORES**

Dilluns a Divendres 8.30-20.30
Dissabtes 9.00-14.00

Elkano, 70 (esquina Radas) - 08004 Barcelona
Tels. 93 441 60 91 / 650 48 31 57
farmaciaelkano70@gmail.com

Gastronomia

Què és millor, menjar la fruita sencera o en suc?

Menjar fruita és una de les recomanacions necessàries per a mantenir una dieta saludable. L'aconsellable és consumir diàriament almenys 3 fruites repartides durant el dia. Els nutricionistes, a més, ens aconsellen decantar-nos sempre per menjar la fruita sencera i no en suc. Aquestes són algunes de les raons:

1. Major contingut de fibra: La fruita fresca conté fibra dietètica, que és essencial per a una digestió saludable i pot ajudar a controlar el pes en brindar una sensació de sacietat. El procés de fer suc elimina la major part de la fibra, deixant principalment sucres i aigua.

2. Menor contingut de sucre: Quan es consumeix el suc de fruita, s'obté una concentració més alta de sucre en comparació amb menjar la fruita sencera. La fruita sencera conté sucres naturals, però també conté fibra, la qual cosa alenteix la seva absorció en el cos. El suc, en mancar de fibra, pot augmentar ràpidament els

Imatge: AMIC

nivells de sucre en la sang i contribuir a l'augment de pes i altres problemes de salut associats amb el consum excessiu de sucre.

3. Major sacietat: Menjar una fruita sencera requereix mastegar i consumir més temps que beure un got de suc. La masticació i el procés de menjar activen els senyals de sacietat en el cervell, la qual cosa ens fa sentir satisfets i menys propensos a menjar en excés.

4. Menor quantitat: un suc conté de dos a tres peces mínim de fruita, per la qual cosa encara que si bé estàs triplicant l'aportació de vitamines, també estaràs augmentant les calories ingerides.

5. Nutrients addicionals: La fruita fresca és una font de diversos nutrients, com poden ser les vitamines, els minerals i els fitoquímics beneficiosos. En menjar la fruita sencera, s'aprofiten al màxim aquests nutrients. En el procés de fer suc, alguns nutrients poden perdre's a causa de l'oxidació i l'exposició a l'aire.

Encara que sempre s'aconsella tal i com hem vist, menjar la fruita fresca, si no obstant això, desitgem prendre-la en suc, hem de procurar que aquest sigui natural, fet a casa, i en la mesura que sigui possible, mantenint la polpa. **EVA REMOLINA (AMIC)**

SOYMA
SERRALLERIA

C/ Parlament, 35 – Barcelona 08015
93 441 08 66 ☎ 93 443 99 77
URGENCIAS 629 31 65 11

Paddock[®]
MOTARD BAR CON TERRAZA
de martes a jueves de 18 a 2h
viernes y sábado de 18 a 3h • domingo de 18 a 2h
BUENA CERVEZA Y BUENA MÚSICA
Celebrando **30 años** de buenos momentos
en vuestra compañía ¡GRACIAS!
Av. Paral·lel, 92 Tel. 93 329 51 42

LAS MAÑANITAS
TexMex - Comida Mexicana

Gran Via Corts Catalanes, 715 (esq. Sicília) • Metro: Monumental
Tel. 93 231 22 20 - 618 606 572 • www.lasmananitas.es
A los clientes que vengan del Paral·lel ¡CHUPITO GRATIS!

El conte del...

PARAL·LEL

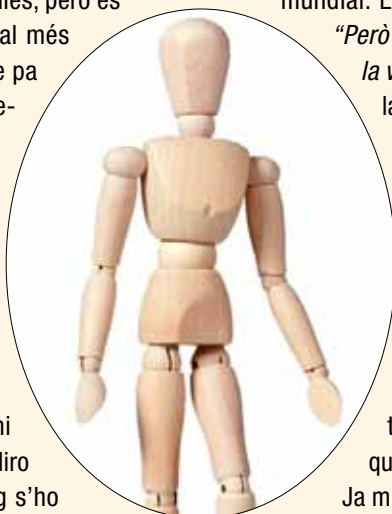
La fama

L'escriptor del barri, Isaac Cortés, ens ha enviat un conte on ens parla de les diferents cares de la fama...

Obro l'armari. Una samarreta d'Eurodisney amb les orelles del Mickey estampades a l'esquena i una camisa massa gruixuda per aquest coi de calor. Queden tres hores pel càsting i això és el que tinc disponible.

Hauria d'haver anat de compres fa dies, però és clar, el final de mes no perdona ni al més gran dels penitents, ni a un actor de pa sucuat amb oli com jo. Agafo la targeta de crèdit i surto. M'adreço a una botiga de roba molt *cool* de Sant Antoni, entre altres coses, perquè no suportu les botigues d'Inditex. Entro. Saludo. La dependenta, una noia amable, em torna la salutació i em pregunta si necessito ajuda.

Donaré un cop d'ull, gràcies. Trobo una camisa. Màniga curta, verda; a mi el verd em queda molt bé a la cara. Miro el preu. Collons! És igual, el càsting s'ho val i el banc m'ho cobrarà el mes que ve. *Els provadors?* La noia m'indica. *Al fons a l'esquerra.* No sé per què vaig cap al fons, però giro a la dreta. Hi ha una porta. L'obro, deu ser aquí. De seguida m'adono que m'he equivocat, perquè trobo una cambra ampla plena de maniquins. Abans de tancar veig una dona lligada a una cadira. Està emmordassada. Es mou com un saltamartí. M'hi acosto. No sé què diu. Vull treure-li la mordassa, però sento passes. Merda! Gesticulo, li faig entendre que la salvaré. Li arrenco el braç a un dels maniquins i m'amago rere una taula. M'engipono

la camisa verda. La dependenta arriba. Em busca. *Hola?* Surto del meu amagatall. Li pregunto si em queda bé la camisa. Ella em mira. El surrealisme de la meua acció la despista un moment que aprofito per etzibar-li un bon cop amb el braç del maniquí. Cau a terra. Soc l'hòstia. Ja m'ho imagino; l'heroi del barri, Creu de Sant Jordi, medalla al valor, audiència amb el rei i fama mundial. Li trec la mordassa a la segrestada.

"Però què has fet?" La deslligo. *Salvar-te la vida desagradida,* responc. Corre cap a la dependenta. L'has matat imbècil! La petoneja, crida, plora. No entenc res. Llavors m'ho explica. Són amants, estaven jugant, un joc sexual, fetixista i un punt macabre. La botiga és de les dues, són copropietàries. Vol trucar la policia. *Et caurà el pèl.* Li etzibo un cop contundent amb el maniquí, perquè calli, o perquè no truqui la policia. Cau contra la cadira que la tenia lligada i es desnua. Merda!

Ja m'ho imagino; la policia, l'interrogatori, l'advocat d'ofici, homicidi múltiple involuntari, violència de gènere, garjola i l'ostracisme més cruel. Surto de la cambra. Hi ha una dona a la botiga. Té una brusa a la mà. *Me la puc emprovar?* Li dic que sí i assenyalo on són els provadors, ho faig amb el braç del maniquí que està ensangonat. Em mira, la miro i ja m'ho imagino. Assassí en sèrie, l'assassí de la camisa verda, l'assassí del maniquí, l'home que no estimava les dones, el documental a Netflix, el Crims de TV3 i, la fama mundial.

ISAAC CORTÉS I DOMINGO (Instagram: @isaacid)

visita la
web del ZS

zonasec

www.zonasec.cat

EL DIARI DEL POBLE-SEC

DESCUBRE LA NUEVA...

NOU DE LA RAMBLA 145
08004 BARCELONA
PARALLEL
M L2 L3

SALA

Plataforma

DJ
80S 90S
FUNK TIME
OLDIES ROCK
RUMBEATS
R&B MUSIC
INDIE
ETC...

ABIERTO
JUEVES · VIERNES · SÁBADOS
Y VIGILIAS DE FESTIVOS

info@salaplataforma.com

WWW.SALAPLATAFORMA.COM

La Matalasseria

MATALASSERIA TRADICIONAL CATALANA

Roser, 6 • 08004 BCN • 93 442 66 73 • lamatalasseriabcn@gmail.com

Comandes a
domicili a partir
de 20 euros

☎ 931 923 814
☎ 671 302 001

Celler de Ronda

Vins • Licors • Caves • Cerveses Artesanes

Ronda Sant Pau, 77, local 1 - Barcelona
E-mail: cellerderonda@gmail.com
Facebook: celler de Ronda Barcelona

Si us voleu anunciar:
Tel. 699 27 18 25
Tel. 699 73 97 79
zonasec@hotmail.com

PASTA & PIZZA

Listo
RESTAURANTS BY GREEN ITALY

TAPES & PAELLES

**TRUCA I
RESERVA**
93 807 49 87

**GRAN TERRASSA A LES DRASSANES I
UN LOCAL EXPECTACULAR**

**PIZZES NAPOLITANES, CUINA TRADICIONAL
ITALIANA, TAPES, PAELLES**

ESMORZARS 8-13h (di-dv)

CUINA OBERTA 13-23h (tots les dies)

MENÚ COMPLET (DOS PLATS) 11,90€ (13-16h, di-dv)

MENÚ EXPRES (UN PLAT) 9,90€ (13-16h, di-dv)

93 807 49 87

info@listorestaurants.com

LISTORESTAURANTS.COM

AVINGUDA DEL PARAL-LEL, 15 BARCELONA

